

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Balsai Szabolcsügyvéd által képviselt felperesnek, jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi november hó 12. napján kelt 8.K.30.355/2010/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2011. évi április hó 6. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperes 2499/2009.(XII.16.) számú határozatát a szankció tekintetében hatályon kívül helyezi, és az alperest e körben új eljárásra kötelezi. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az elsőfokú és másodfokú perköltséget a felek maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 13 500 (azaz tizenháromezer-ötszáz) forint kereseti és 18 000 (azaz tizennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az alperest terhelő kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A TV. Zrt. 2009. október 31-én beolvadás folytán megszűnt. Általános jogutódja a felperes lett.

A TV Zrt. által működtetett TV csatorna műsorismétlés keretében sugározta az eredetileg a felperes által üzemeltetett műsorcsatornán sugárzott „.....” című műsorszámot. A műsorszám a felperes műsorszolgáltatásában 2009. augusztus 21-én 20 óra 30 perckor került adásba, a TV-nél - ugyanezen a napon - 21 óra 30 perckor. A műsor sajtóklub jellegű beszélgetés az elmúlt napok politikai, gazdasági, társadalmi eseményeiről, műsorvezetője A műsorszámban vendégként vett részt és újságírók, író, valamint közgazdász.

Az alperes értékelése szerint a műsorszám egyes elemeiben kódoltan megfogalmazott antiszemita előítélet jelent meg, valamint egyes esetekben bűjtatott-, máskor nyílt zsidóellenes mondatok hangzottak el. Mindezek alapján az alperes azt állapította meg, hogy az érintett műsorszám sérti a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 3.§-ának (2) bekezdését és ezért a 2499/2009. (XII.16.) számú határozatával az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján 60 percre felfüggesztette a felperes műsorszolgáltatási jogosultságának gyakorlását, és meghatározott tartalmú közlemény közzétételére kötelezte. A határozat indokolásában az Alkotmány, a 36/1994.(VI.24.) AB határozat, az 1006/B/2001. számú határozat és az Rttv. 3.§ (2) bekezdésének összevetését, elemzését is elvégezte. A felperesnek a 30/1992.(V.26.) AB határozatra történő hivatkozása kapcsán kifejtette, hogy a műsorban nem csupán közszereplők, illetve az kritizálásáról volt szó, akik ezt túrni kötelesek, hanem idézeteken-, kódoltan vagy nyíltan megfogalmazott mondatokon, kulcsszavakon keresztül, olykor bizonyos személyek említésével, zsidóellenes kijelentések hangzottak el.

Az alperes az alkalmazott jogkövetkezmény körében kitért arra, hogy a TV Zrt. esetében az Rttv. 3.§ (2) bekezdésének megsértésére még nem került sor, amely önmagában enyhe szankció alkalmazását indokolná. A felperes esetében azonban az állapítható meg, hogy a kifogásolt műsort eredetileg ő sugározta, és általa eddig a 2008. évben már 5 alkalommal, a 2009. évben pedig 2 alkalommal sérült az Rttv. 3.§ (2) bekezdése. Ezért tartotta indokoltnak a legutolsó szankciókkal megegyezően a 60 perces időtartamban való felfüggesztést.

A felperes pontosított keresetében a 30/1992. (V.26.) AB. és 36/1994. (VI.24.) AB határozatokra hivatkozva előadta, hogy a közszereplők túrni kötelesek a szabad vélemény-nyilvánítást. Álláspontja szerint nem egyértelmű, hogy az alperesi határozat kit kötelez: a jogelődöt, vagy a felperest, a jogelőd által elkövetett jogsértés esetén pedig a felperest terhelő korábbi határozatokat nem kellett volna figyelembe venni. A Fővárosi Ítéltábla közelebbről meg nem nevezett - ténylegesen a 3.Kf.27.391/2009/8. számú - ítélet alapján az alperesi határozat szerkezeti hiányaira hivatkozott, amelyek, olvasatában érdemi jogsértést eredményeznek. További előadása szerint nem lehetett volna őt meghatározott tartalmú közlemény közzétételére kötelezni.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét.

A Fővárosi Ítéltábla ítéletére történt hivatkozás kapcsán megállapította, hogy a perbeli alperesi határozatból egyértelműen megállapítható a döntés alapjául szolgáló tényállás, a határozat rendelkező része megjelöli, hogy mely műsorszámról, az Rttv. mely előírásának megsértéséről van szó, tartalmazza a közlemény tartalmát, konkrétan megnevezi a műsorszámokhoz kapcsolódó kifogásokat. A határozat rendelkező részének a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) alapján ennél többet tartalmaznia nem kell, a határozat indokolása tartalmazza a döntés alapjául szolgáló tényállást és az alkalmazott jogszabályokat.

Az alperesi határozat szerkezeti felépítése sem eredményezett eljárás jogi alkalmatlanságot. Helyén volt a határozatban a vizsgálat alkotmányos jogi alapjának ismertetése, hiszen a műsorszámban elhangzottak felperes szerint karakterisztikus véleménynyilvánításként értékelhetők, a megjelölt AB határozatok pedig éppen a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos korlátait rögzítik. Az alperes megfelelő módon kiemelte a kifogásolt műsorszámok jogsértőnek tartott részleteit, egyértelműen kitűnik, milyen indoknál fogva jutott el az alperes a határozatában testet öltött álláspontra.

A jogsértés érdemében az elsőfokú bíróság osztotta az alperes azon megállapítását, mely szerint az elhangzott megjegyzések, vélemények alkalmasak lehetnek a zsidósággal szembeni gyűlöletkeltésre. Értékelése szerint a felperes nagyon leegyszerűsítette a kifogásolt műsorszámban elhangzottakat, és nem értett egyet a 36/1994. (VI.24.) AB határozatra hivatkozással tett azon állítással, miszerint a közszereplők túrni kötelesek akár az indulatos vélemény-nyilvánítást is: a műsorszámban személyhez kötöten elhangzottak egyértelműen a zsidók ellen irányultak. Az elsőfokú bíróság nem tudta másként értelmezni az "idegenszívű" kifejezést az elhangzott szövegkörnyezetben, mint a zsidóságot gyűlölő kifejezést, ugyanis a zsidók közössége (tehát nem csak és elvbarátai) az, akiknek nem fáj Trianon, és nem sok közülük van az országhoz, amelyben élnek. Értékelése szerint a műsorszám azzal, hogy ról azt állította, hogy 2009-ben politikusként fejtette ki ugyanezen véleményét, kiterjesztette álláspontját az -re - az újságíró szavaival "mint állítólagos magyar pártra" - mely párt a közbeszédben zsidó pártként jelent meg. Lényegében "igazi magyar ember ilyet nem ír le, de ha mégis, annak nem sok köze van azon kívül, hogy beszél magyarul, vagy beszél magyarul is ehhez az országhoz" megjegyzése is a zsidósághoz kapcsolódóan hangzott el, vagy közbevetésszerű utalása, miszerint elterjedt vélemény volt, hogy az vezetői a Szent Koronát micisapkának nevezték, mely dezinformációt a nemzetidegenségének bizonyítására használt fel, vagyis a műsorszámban az -hez kötötte a magyar nemzeti jelkép meggyalázásának módját. Ugyancsak nem lehet karakterisztikus véleménynyilvánításként felfogni a műsorvezetőnek azon kinyilatkoztatását, amely szerint a magyar zsidóság holokausztot túl élt, és hazatérő része rossz zsidó, míg a második világháborúban megölt zsidók jó zsidók, ez egyértelműen zsidóellenes megnyilvánulás. Ami pedig nek a irodalmi -díjas íróra vonatkozó megjegyzését illeti, az ugyan csak zsidóellenes véleménynek tekinthető, hiszen helytállóan jegyezte meg az alperes, hogy 2002-ben nehezen emésztették meg, hogy az irodalmi -díjat egy

zsidó ember kapta. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint mindezek a műsorban elhangzott megnyilvánulások nem vitásan a zsidók ellen irányultak, ezért alkalmasak voltak a zsidósággal szembeni gyűlöletkeltésre, az antiszemita előítélet megjelenítésére. Az alperes által kifogásolt részek messze túlhaladták a kritikát, a szabad véleménynyilvánítás határát. Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperesnek a 30/1992. (V.26.) AB határozatban megfogalmazottakra történt hivatkozással, mely szerint a gyűlöletkeltés visszaélés a véleménynyilvánítás szabadságával, az emberek meghatározott csoportjának-, egy kollektivitásnak olyan intoleráns minősítése, amely nem a demokrácia, hanem a diktatúra jellemzője. A felperes tágan és helytelenül értelmezte a 36/1994. /VI.24.) AB tartalmát, így az ezzel való védekezése nem szolgáltat alapot a kifogásolt műsorszám tartalmának korlátozás nélküli elfogadásához, ez nem vezethető le a gyűlöletkeltés médiajogi tilalmából sem. Az 1006/B//2001. AB számú határozatában foglaltak nem azt jelentik a médiatörvény alkalmazása során, hogy ne lenne helye vitának, kritikának, ne jelenhetne meg a társadalmat jellemző véleménypluralizmus. A rendelkezés célja annak megakadályozása, hogy a rádió és a televízió a sértő, faji alapon elítélő kirekesztésre, diszkriminációra felhívó gyűlölködők „hangerősítője” legyen.

A közlemény közzétételére vonatkozóan az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlásának felfüggesztését, mint szankciót tartalmazza, de a végrehajtás körülményeire vonatkozóan nem ad iránymutatást. A szankció akkor éri el a hatását, ha a nézők tudomást szereznek arról, hogy a műsorszolgáltató műsorszolgáltatási jogosultságának felfüggesztésére mely okból került sor. A közlemény erről tényyszerűen tájékoztatott.

A műsorszolgáltatás időpontjában még nem vitásan a TV Zrt. volt a műsorszolgáltató. Tekintettel azonban arra, hogy a határozat meghozatalakor a felperes volt az általános jogutód, az alperesnek figyelemmel kellett lenni arra a tényre is, hogy a kifogásolt műsor eredetileg a felperes műsora volt, és indokoltan vette figyelembe, hogy a felperes műsorszolgáltatása során mennyiben volt eddig alkalmazandó az Rttv. 3.§ (2) bekezdése. Az alkalmazott szankció a visszatérő jogsértések számához viszonyítva nem eltúlzott, jogkövető magatartásra ösztönöz.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Előadta, hogy eddigi álláspontját változatlanul fenntartja.

A jogsértések körében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet 5. oldal 4. bekezdése szűkítette azokat a kijelentéseket, amelyeket az alperesi határozat tartalmaz. Tehát az alperesi határozat és az elsőfokú ítélet összevetésével nem tekinthető egyértelműnek és világosnak, hogy mely kijelentéseket tekint törvénysértőnek az alperes, illetve a bíróság. Ezzel sérült a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 221.§ (1) bekezdése. Álláspontja szerint érthetetlen, hogyan jutott el az alperes az, mint politikai párt és annak prominens tagjai, mint közszereplők bírálatától addig a megállapításig, hogy antiszemita kijelentések történtek. A közszereplők túrni kötelesek a velük kapcsolatos bírálatot.

A szankcióra nézve ismételtén kifejtette, hogy az adás időpontjában más jogi személy által üzemeltetett jogsértés miatt indokolatlan, hogy a felperessel szemben

kerüljön kiszabásra ilyen mértékű szankció. További hivatkozása szerint az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja nem ad lehetőséget arra, hogy a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlásának felfüggesztése mellett a felperes meghatározott tartalmú közlemény közzétételére legyen kötelezhető. Nem értett egyet azzal, hogy a felfüggesztés akkor éri el hatását, ha a nézők tudomást szereznek arról, hogy a műsorszolgáltatási jogosultságának felfüggesztésére mely okból kerül sor.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a határozat indokolása pontosan megjelöli, illetve idézi a műsorszámok azon részeit, amelyek az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel törvénysértők. Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy az alperes megfelelő módon kiemelte a kifogásolt részeket, ezek a részek a határozatból és az ítéletből is azonosíthatók.

A szankció tekintetében figyelembe kellett venni, hogy a TV Zrt. a felperesbe való beolvadással megszűnt. A sugárzaskor azonban még a TV Zrt. volt a műsorszolgáltató, és ugyan esetében indokolt lett volna az enyhébb szankció, azonban figyelembe kellett venni azt is, hogy a kifogásolt műsort eredetileg a felperes sugározta. Szóbeli kiegészítése szerint a TV Zrt. előzmények nélkül is szankcionálható lett volna a műsorszolgáltatási jogosultság 60 perces felfüggesztésével. A meghatározott tartalmú közlemény közzétételére hivatkozva ismételt előadta, hogy annak közzététele a végrehajtásra vonatkozó információ, amely végrehajtás körülményeire egyébként az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja nem ad irányutatót.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 252.§-a (2) bekezdését és (3) bekezdését alkalmazva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályait nem sértette meg, és a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése szerinti esetleges megváltoztatáshoz szükséges adatok rendelkezésre állnak, ezért a felperes fellebbezését érdemben bírálta el.

A felperes az eljárásjogi kérdések körében konkrét fellebbezési indokot nem terjesztett elő. Azon fellebbezési hivatkozása kapcsán azonban, miszerint változatlanul fenntartja eddigi álláspontját, a Fővárosi Ítéltábla az eljárásjogi kérdésekben is vizsgálódott. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.391/2009/8. számú ítéletnek és a perbeli alperesi határozatnak az összevetését követően helytálló következtetést vont le. Az alperesi határozat sem szerkezetében, sem a rendelkező rész - indoklás viszonyában nem tartalmaz olyan eljárási hibákat, amelyek miatt az alperesi határozat hatályon kívül helyezésének és az alperes új eljárásra kötelezésének lenne helye.

A jogsértés bekövetkeztére nézve a Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tekinti az alábbiak kiemelését.

Az Rttv. 3. § (2) bekezdése értelmében a műsorszolgáltató köteles tiszteletben

tartani a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjét, tevékenysége nem sértheti az emberi jogokat, és nem lehet alkalmas a személyek, nemek, népek, nemzetek, a nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbségek, továbbá valamely egyház, vagy vallási csoport elleni gyűlölet keltésére.

Az Rttv. 3. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a Magyar Köztársaságban a műsorszolgáltatás - e törvény keretei között - szabadon gyakorolható, az információk és a vélemények műsorszolgáltatás útján, szabadon továbbíthatók, a nyilvánosság vételre szánt magyarországi és külföldi műsorok szabadon vehetők.

A műsorszolgáltató - a törvény keretei között - önállóan határozza meg a műsorszolgáltatás tartalmát, és azért felelősséggel tartozik.

A fent idézett törvényi rendelkezésekből következően a felperesi műsorszolgáltató az Rttv. 3. § (1) bekezdésében szabályozott tevékenységét, a műsorszolgáltatás tartalmát, és az azért való felelősséget e törvény keretei között gyakorolhatja, és aszerint kell azt megítélni. Ezen műsorszolgáltatói tevékenységnek garanciális korlátját képezi a (2) bekezdésben rögzített, alapelvi szintű szabályozás. Az alperes és az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett 1006/B/2001. AB határozat - mely tartalmaz kitekintést a felperes által hivatkozott 30/1992.(V.26.) AB határozatra is - szerint sem a véleménynyilvánítás, sem a sajtószabadság nem korlátozhatatlan alapjog. Az Alkotmánybíróság értékelése szerint a törvényalkotó szándéka - a nemzetközileg bevett normatív megoldásokba ágyazva - megfelelően körülhatárolt és kellően világos normatartalommal bír a gyűlöletkeltés tilalmának meghatározását illetően. Önmagában az a tény, hogy a szabályozás mérlegelési lehetőséget biztosít a jogalkalmazónak annak megítélése tekintetében, hogy valamely magatartás alkalmas-e a gyűlöletkeltésre, nem vezet arra, hogy az előírásnak az Alkotmányba - 8.§ (2) bekezdés, 60.§ (1)-(2) bekezdés, 61.§ (1)-(2) bekezdés - ütközése megállapítható lenne. A Fővárosi Ítélőtábla osztja továbbá az elsőfokú bíróság azon indokait, amelyek szerint - figyelemmel a 30/1992. (V.26.) AB határozatra - a gyűlöletkeltés visszaélés a véleménynyilvánítás szabadságával, az emberek meghatározott csoportjának-, egy kollektivitás meg nem engedhető, intoleráns minősítése.

Az 1006/B/2001. AB határozatban, a jogalkalmazói mérlegelés kapcsán kifejtettek szerint vizsgálta a Fővárosi Ítélőtábla a felperesi fellebbezés azon indokát, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221.§ (1) bekezdés szerinti indokolási kötelezettségének, nem egyértelmű, mit tekint jogsértőnek az alperes, mit az elsőfokú bíróság.

Ennek során először azt értékelte a Fővárosi Ítélőtábla, alappal hivatkozott-e a felperes arra, hogy a műsorszámokban közszereplők kritikájára került sor. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a személy szerint megnevezettek közszereplőként minősítése megáll, azonban a velük kapcsolatban tett kijelentések nem kritikák, azaz véleményeket pro- és kontra összevető bírálatok, hanem sztereotípiák, azaz felszínesen általánosító vélemények, negatív elképzelések és előítéletek együttese.

A továbbiakban a másodfokú bíróság, a műsorszám megtekintését követően, azt vizsgálta, hogy a műsorszámokban elhangzottak, a fentiek szerinti sztereotípiák,

milyen jelentés tartalmat hordoztak. A Fővárosi Ítéltábla egyetért az alperessel abban, hogy az alperesi határozat 4. és 5. oldalain idézett műsorrészletekben kódoltan megfogalmazott antiszemita előítélet jelent meg, valamint egyes esetekben bűjtatott-, máskor nyílt zsidóellenes mondatok hangzottak el. Itt tér ki arra a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság - helytállóan - nem ismételte meg szó szerint az alperesi határozat ezen részét, hanem összefoglaló elemzést adott. Eljárásával egyrészt eleget tett a bíróságot a Pp. 221.§ (1) bekezdés folytán terhelő indokolási kötelezettségnek, másrészt az általa nevesített műsorrészletekben is megjelenik az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése által, a gyűlöletkeltés körében tilalmazott antiszemita előítélet. Az elsőfokú bíróság helytállóan, indokolási kötelezettségének eleget téve értékelte a jogalap tekintetében megalapozottnak az alperesi határozatot, helytállóan utasította el ebben a körben a felperes keresetét.

Az alkalmazott szankcióhoz kapcsolódó nyilatkozat-közzétételi kötelezés kapcsán a felperes arra alappal hivatkozott, hogy az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja csak a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlásának felfüggesztéséről szól, és az Rttv. nem tartalmaz kifejezett rendelkezést a közlemény közzétételére nézve. (Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az un. panasz ügyek esetében a Panaszbizottság Rttv. 48.§ (2) bekezdés szerint megalkotott Ügyrendjének 14.§ (2) bekezdése tartalmaz előírást.) Az elsőfokú bíróság azonban helytállóan közelítette meg a kérdést akkor, amikor az alperesi határozat végrehajtásának szempontjából értékelte a közlemény közzétételére kötelezést.

Az Rttv. 136.§-ának (1) bekezdése értelmében a 41. § (3) bekezdése, a VI. fejezet 12. és 13. címe, a 135. § alkalmazásában, valamint a 90. § (3) bekezdésében és a műsorszolgáltatási szerződésben rögzített jogkövetkezmények érvényesítése során a Testület kizárólag közigazgatási ügyben eljáró szervként járhat el, eljárására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényt kell alkalmazni.

Az Rttv. VI. fejezet 12. címében szerepelő 112.§ (1) bekezdésének c/ pontja szerinti szankció meghatározott cselekmény elvégzésére kötelezi a felperest, mint kötelezettet. Az alperes, mint közigazgatási szerv az eljárásban az állampolgárokat megillető jogok védelmében lépett fel. A jogosultak a kötelezésről és annak végrehajtásáról - Ket. VIII. fejezet - csak abban az esetben szereznek tudomást, ha a felperes ugyanúgy sugározza a kötelezés indokát, mint ahogy a jogsértő műsorszámmal tette. A Fővárosi Ítéltábla nem az Rttv., vagy a Ket. valamely konkrét jogszabályi helye, hanem a szabályozás elve és célja alapján tekinti indokoltnak, hogy a műsorszolgáltatási jogosultság felfüggesztése mellett meghatározott közlemény közzétételére legyenek kötelezhetők a műsorszolgáltatók.

Az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja szerinti szankció alkalmazandósága kapcsán a másodfokú bíróság a következőket állapította meg.

Az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján, ha a műsorszolgáltató az e törvényben, illetve a szerzői jogról szóló törvényben, valamint a műsorszolgáltatási szerződésben és a rádióengedélyben előírt feltételeket és előírásokat nem teljesíti

vagy megsérti, illetőleg ha műsorszolgáltatóval a cselekmény elkövetésekor munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban lévő személy bűnösségét a Btk. 329. §-ában meghatározott bűncselekmény miatt jogerős ítélet állapította meg, a Testület meghatározott időre, de legfeljebb harminc napra felfüggeszti a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlását.

A szankció típusának és mértékének kiválasztása, meghatározása során az alperes mérlegelési jogkörben jár el. Az ilyen döntésének bírósági felülvizsgálatára irányadó a Pp. 339/B.§-ának rendelkezése, mely szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Az alperesi határozat a TV Zrt. 21:30 órai műsorszolgáltatását vizsgálta, nem pedig a felperes által 20:30 perckor sugárzott műsorszámot. A Fővárosi Ítéltábla értékelése szerint a közigazgatási eljárásba - vagy megelőző közigazgatási eljárásba - be nem vont műsorszám nem okszerű indok a jogsértés súlyának meghatározása során.

Kétségtelen továbbá, hogy a felperes általános jogutódja a TV Zrt-nek, azonban a másodfokú bíróság értékelése szerint a jogutódlás előtti cselekmények - a jogsértés súlyának meghatározása során - mindkét műsorszolgáltató esetében önálló életet élnek. Ennek folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságétól eltérő következtetésre jutott: az alperes tévesen vette figyelembe a kifejezetten csak a felperes által elkövetett jogsértéseket, az alkalmazott szankció eltúlzott volt. Ebben a körben az alperesi határozat hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése szükséges.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes számú határozatát az alkalmazott szankció tekintetében hatályon kívül helyezte és ebben a körben az alperest új eljárásra kötelezte, egyebekben pedig helybenhagyta.

Az alperes az új eljárás során nem tekintheti súlyosbító tényezőnek sem a felperes műsorszolgáltatásában 20:30 órakor sugárzott műsorszámot, sem a beolvasást megelőzően a felperes terhére hozott marasztaló határozatokat. Az alperesnek ezen körülmények figyelmen kívül hagyásával kell kiválasztani az alkalmazandó szankció típusát és meghatározni annak mértékét.

Az elsőfokú és másodfokú perköltségről a felek részleges pernyertességére-pervesztességére tekintettel a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla, és ugyanezen arányokat vette tekintetbe a feleket terhelő kereseti és fellebbezési illeték megosztása során, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2011. évi április hó 6. napján

dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke,
bíró,
dr. Rácz Krisztina s.k. bíró

Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó

A kiadmány hiteléül: